

„Ce să fac deci cu Isus?”

Despre această întrebare a vorbit evanghelistul Moody în anul 1871, în fața a circa două mii cinci sute de ascultători, în Chicago. La încheiere a spus: „Luați acest cuvânt cu voi și spuneți-mi când veți reveni, înaintea feței Hristosului răstignit, ce vă gândiți să faceți cu El!”

Adunarea abia fusese terminată, că a răsunat alarma pentru foc. Izbucnea unul dintre cele mai îngrozitoare incendii care s-au declanșat vreodată. Se pare că în acele zile au fost distruse de pârjol peste șaptesprezece mii de case. Printre ele se afla și clădirea în care avusese loc marea adunare, ca și casa lui Moody. Participanții nu mai aveau ocazia să aducă evanghelistului răspunsul; un număr dintre ei chiar și-au pierdut viața în incendiu. Dar putem stăruia în speranța că unii dintre ei își vor fi răspuns singuri la întrebare în lumina lui Dumnezeu.

„Ce să fac deci cu Isus, care Se numește Hristos?” Așa întreba odinioară guvernatorul Pilat mulțimea, pe când aceasta, cu siguranță împotriva voinței sale, ceruse eliberarea lui Baraba cel rău famat, în locul lui Mesia al lor. Dacă Pilat ar fi fost un om care gândește juridic, atunci n-ar fi pus deloc întrebarea, pentru că el era convins de nevinovăția lui Isus; de asemenea, soția sa îl avertizase serios, să nu aibă nimic de-a face cu „Acest Om drept”. Considerația pentru propria sa poziție l-a împiedicat pe guvernator să urmeze neclintit calea dreptății, iar teama de oameni l-a determinat să urmeze voia poporului și să dea o sentință care sfidează orice dreptate. El știa că din invidie Îl predaseră pe Isus (Matei 27.18). Biet om, cum îți va arde acest păcat pe conștiință în veșnicie! În fața mulțimii ai putut să-ți speli mâinile în nevinovăție, dar Judecătorului care îți va rosti cândva sentința de la marele tron alb, nu vei putea să-I răspunzi nimic. Atunci, în timpul vieții tale, ai vrut să adaugi Numelui lui Isus: „care Se numește Hristos”. Dar în ziua aceea va trebui să recunoști că „Isus Hristos este Domn” (Filipeni 2.11).

„Ce să fac deci cu Isus, care Se numește Hristos?”

Iudeii strigau: Să fie răstignit; și Pilat a cedat, așa că a fost răstignit. Dar întrebarea mai este și astăzi scrisă în Biblie și deoarece soarta veșnică oricărui om depinde de poziția pe care el o ia față de Hristos, răspunsul la întrebare este și el astăzi plin de însemnătate pentru orice om. Și anume, este vorba despre poziția față de Isus, Hristosul, *Unsul* lui Dumnezeu. Pilat a spus de două ori: „care Se numește Hristos” (Matei 27.17.22). Din ce motiv a făcut-o, rămâne de văzut. Pentru noi este stabilit: Isus este Hristosul. El este Cel trimis de Dumnezeu, Cel uns de El cu Duhul Sfânt, acceptat de El în jertfa Sa de Sine și înălțat la dreapta Sa. În această Persoană măreață, noi nu avem de-a face, pur și simplu, cu Omul Isus, care a fost un om ca oricare altul. Cine gândește așa face o greșală îngrozitoare. „Tu ești Hristosul, *Fiul Dumnezeului celui viu*”, a răspuns Petru la întrebarea lui Isus, pusă ucenicilor Săi: „Dar voi, cine ziceți că sunt Eu?” Pentru acest răspuns, el a fost felicitat de Domnul și a auzit vestea: „pe această stâncă voi zidi Adunarea Mea” și în cele din urmă i-au fost acordate cheile Împărăției cerurilor, împreună cu puterea asociată cu faptul acesta.

Acest Hristos se oferă astăzi El Însuși oamenilor spre mântuirea lor. Aceasta este o realitate de o asemenea însemnătate de neînțeles, încât cuvintele nu pot s-o descrie. Hristos parcă strigă astăzi din cer oricui: Acceptă-Mă spre mântuirea ta! El te roagă: Împacă-te cu Dumnezeu! El, adevărata Înțelepciune, rostește: „Pentru că cine mă găsește, găsește viața și va obține bunăvoința DOMNULUI. Dar cine păcătuiește împotriva mea își face rău sufletului său. Toți cei care mă urăsc iubesc moartea” (Proverbele 8.35,36).

Când Domnul a fost pe pământ, oamenii au făcut cu El ce au vrut și El a suportat totul. Voia lui Dumnezeu era: Hristosul Meu trebuie să sufere și prin aceasta va aduce în slavă mulți fii. Prin

jertfa trupului lui Isus Hristos, petrecută o dată pentru totdeauna, trebuiau să fie sfințiți mulți oameni. Aceasta este o parte a lucrării lui Hristos. Din ea strălucesc spre noi viața și slava. Dar mai există și o altă parte. Pe când Isus era dus la Golgota ca să fie răstignit, îl urmau multe femei jeluind și plângând. Atunci, El le-a strigat: „Nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri, pentru că, iată, vin zile ... Atunci vor începe să spună munților: «Cădeți peste noi!», și dealurilor: «Acoperiți-ne!» Pentru că, dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?” (Luca 23.28-31).

Viața și moartea – ambele depind de poziția față de Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, mort și înviat. Dacă crucea lui Hristos înseamnă iertarea păcatelor, viață și pace pentru cei care urmează Cuvântul lui Dumnezeu și privesc în sus la cruce, crezând, atunci tuturor celorlalți ea le aduce moarte și pieire. La ea se împart părerile.

Și acum, cititorule: ce vrei să faci cu Isus? Poți să-L tratezi indiferent, poți să-L respingi, poți să-L batjocorești așa cum au făcut-o preoții cei mai de seamă și mai marii iudeilor. Poți, oarecum, să-L răstignești pentru tine însuși, prin aceea că aplauzi judecata pe care oamenii vremii Sale au executat-o asupra Sa. Dar Cuvântul lui Dumnezeu îți spune limpede și deslușit ce trebuie să faci cu Isus dacă vrei să găsești calea care duce la viață. Alegerea este a ta. Te poți decide pro sau contra lui Isus, poți să alegi viața sau moartea.

Dragă cititorule încă nemântuit, ia, în sfârșit, poziția afirmativă față de Isus Hristos! El bate la inima ta. Deschide-I, deschide-I astăzi! Cât de repede se duce bogăția pământească îți arată cazul amintit la început. Dar cine Îl are pe Isus și rămâne în El, bucuria aceluia este desăvârșită deja pe pământ (compară cu Ioan 15.10.11). Casa lui stă pe temelie stâncoasă.

Titlul original: „Was soll ich denn mit Jesus tun?”
din *Samenkörner (Neue Folge 31) 1937*, pag. 128-132.